

Lundehunden

Nr 4 2011



*Utsiraz Berlina, Hippo
och
Eriksro Luriga Ludwig, Ludde,
njuter av snön.*

Kennel Canviva´s
Önskar alla valpköpare och lundehundsvänner
GOD JUL & GOTT NYTT ÅR!



*Midsommarnattsdröm” kullen födda 23/6-11
e. Paluna´s Gere Sarason u. Utsiraz Amira*

*Valpar planeras under 2012 mer info kommer på vår hemsida
Välkommen att kontakta:*

*Elin Malmqvist
08-6489802 070-4578935
www.canvivas.se*



*God Jul Och Gott Nytt År
Önskar jag er alla från
Kung Sunes kennel*



*Valpar planeras
under vintern
Kontakta mig vid
intresse.
Titta in på min
hemsida
www.kungsunes.se*



*Maria Hedström
+46 26-9 10 68
+46 70-584 8749
sune@kungsunes.se*

*Jag vill härmed tacka alla mina valpköpare
som ställt ut sina hundar under 2011.*

Svenska Lundehundsällskapetets Styrelse 2011

Ordförande

Cecilia Obitz
Tantallvägen 24 Reseröd
185 94 Vaxholm
08-541 370 47
076-808 5963

Ledamot/Tidning

Maria Hedström
Skarpnässlingan 19
805 91 Gävle
026-910 68
070-584 8729

1:e Suppleant

Birgitta Blomkvist
Djupsjönäs 6
914 91 Nordmaling
0930 - 121 76
070-260 6461

Revisor

Peter Jensen
08 - 760 6560
070-499 1175

Anette Virhage
070-817 7892

Sekreterare/Tidning

Annika Ågren
Sanda St Varbos 941
623 79 Klintehamn
0498-241528
070-320 1754

Ledamot

Emmy Johansson
Fågelsångsvägen 9 B
891 41 Örnsköldsvik
070-303 0931

2:e Suppleant

Fanny Höie
Krabbegatan 4
254 36 Helsingborg
042-14 66 77
073-916 5007

Avelsråd

Gunilla Hising Bohm
0150 - 915 09

Ann Elisabeth Jacobsen
070-838 6336

Rasinformator

Eva Pretkelis

Kassör

Eva Nordlander
Drottvägen 11
181 31 Lidingö
08-765 0907
073-564 2225

Tidningen

redaktion@lundehund.se

Webbmaster

webbmaster@lundehund.se

Hemsida

www.lundehund.se

Valberedning

Eva Pretkelis
0523 - 541 04
070-691 3563

Elin Müller
08 - 648 9802

Sofie Weibull
0930 - 300 01

Övrig Upplysning

Medlemsavgift 2011
225 kr
Familjemedlem
75 kr

Sv Pg nr:
92 22 57 - 1

Norsk Pg nr:
0806 - 1900390

IBAN SE

72 9500 099 6026 0922 2571

BIC NDEASESS (Nordea)

Manusstopp för nummer 1, 2012, 15 februari
Ansvarig utgivare Annika Ågren, Maria Hedström

Omslagsbild: Utsiraz Berlina och Eriksro Luriga Ludwig
Foto: Annika Ågren

Redaktionsruta

Årets sista nummer av Lundehunden. I detta nummer har vi många inskickade berättelser från medlemmar. Jättekul tycker vi i redaktionen.

Du vet väl att alla som skickar in en text automatiskt är med i redaktionens tävling om att vinna ett års gratis medlemskap. Förra året vann Maria Ragnarsson och i år kom turen till Anne-Kathrin Landt . Grattis!

Snart är det nytt år och det betyder att det är dags att betala medlemsavgiften till klubben. På sidan 23 kan du läsa om vad din medlemsavgift används till.

Vi har generöst fått lov att publicera en artikel av länsveterinär Bodil Ström Holst som skriver om dvärbandmask hos hund och katt.

Det har också blivit dags för Årets Lundehund 2011. Senast 31 januari måste du ha fyllt i och mejlat in blanketten som du hittar på klubbens hemsida. Klicka dig fram till Årets Lundehund.

Annika och Maria i redaktionen önskar alla läsare en lugn och skön jul och att 2012 ska bli ett bra år för oss alla.

Innehållsförteckning

5	Ordföranderuta	23	Det här går medlemsavgiften till
6	Avelskommittéspalten	24	Artikel om dvärgbandmask från SVAvet
11	Parningsavgift o Minnesord Zabina	28	Berättelse om golfhunden Åsa
12	Valpträff hos Little Pimilly´s	29	Vårens Lundehundsträff
13	Årets Lundehunds nya regler	30	Lundehundspromenad i Vällingby
14	Julannons	32	Nytt från SSUK
16	Berättelse om Nellie	35	Årsmötesinbjudan o Kalender för 2012 är här
18	Berättelse om Loui	36	Längtan efter en lundehund
19	Julannons	39	Julannons

Ordföranden har ordet...

snart har vi lagt år 2011 bakom oss och längre fram i tidningen finns en inbjudan till årsmötet som äger rum den 17 mars 2012 på Djurgården i Stockholm.

Det är på årsmötet du som medlem kan göra din röst hörd genom att skriva en motion. Den ska vara skriftlig och styrelsen tillhanda senast 14 dagar innan årsmötet. Vill du vara med och aktivt jobba för klubben, ta kontakt med någon av valberedningens ledamöter.

Så här i slutet av året är det också hög tid att skicka in årets bäst uppnådda resultat för att vara med i tävlingen Årets lundehund. I år kan du skicka in dina resultat genom att gå in på hemsidan och klicka dig fram till sidan för Årets lundehund där fyller du i blanketten. Enkelt eller hur?

Nästa år kommer mycket av klubbarbetet att läggas på att uppdatera RAS-dokumentet. Svenska Kennelklubben har tagit fram riktlinjer för hur RAS ska skrivas.

RAS ska vara ett levande dokument som beskriver en gemensam avelsstrategi för raser registrerade i kennelklubben. När RAS skrevs förra gången var allt mycket nytt och frågorna många. Nu finns det mer information hur dokumentet ska ställas upp, men innehållet måste vi själva fylla det med, därför är det viktigt att vi alla hjälps åt. En mjukstart på detta viktiga arbete gjordes på det "uppfödarmöte" som klubben hade 1 oktober och som du kan läsa mer om längre fram i tidningen.

Även i år har klubben tagit fram en almanacka med hjälp av Strands Tryckeri i Lindesberg. En almanacka med härliga bilder och med viktiga datum inlagda. I år är almanackan inte gratis utan säljs till ett förmånligt pris. Du kan stödja klubbens arbete för Norsk lundehund i Sverige genom att beställa ett eller flera exemplar av almanackan, beställningen gör du via klubbens kassör.

Varför ska man vara medlem i en rasklubb kanske du frågar dig? För mig är det självklara svaret att man vill värna om rasen.

I Sverige är det Svenska Kennelklubben som har rasansvaret för alla hundraser i Sverige. Det ansvaret delegeras till den specialklubb som rasen tillhör, i Norsk lundehunds fall är det SSUK (Svenska Spets- och Urhundsklubben) som har rasansvaret.

SSUK har i sin tur lagt över rasansvaret till Svenska Lundehundsällskapet. Men förutsättningen för att rasklubben ska få behålla ansvaret är att klubben fungerar och har en verksamhet, annars tar SSUK tillbaka rasansvaret.

En förutsättning för en fungerande verksamhet är bland annat en bra ekonomi, därför är det viktigt att du är medlem och ger klubben ditt stöd.

En styrelsekollega sa en gång " Medelemsavgiften betalar man för att få vara med och jobba i och för klubben. Så fråga inte vad klubben kan göra eller ge dig utan vad du kan göra och ge klubben".

Med de orden vill jag önska dig och din lundehund en God Jul och Ett Gott Nytt fyrverkerifritt År.

CeciliaObitz ordförande

Nytt från Avelskommittén

Nedan följer en sammanfattning som sades på vårt

UPPFÖDARMÖTE 1 OKTOBER 2011

Den del som gällde RAS kommer att redovisas framöver, då vi ska skriva en revidering av RAS under 2012.



Från v Annika Ågren, Ingegerd Hinders, Eva Linderöth, Mary Kvarnström, Björn Andersen, Maggie Nurm, Gunilla Hising Bohm och Elin Malmqvist var några av deltagarna som ägnade ett antal timmar åt att prata lundehund och deras beteenden.

Vi hade bätt Mary Kvarnström komma till uppfödarmötet för att berätta om egna erfarenheter av ett långt liv med lundehund, och leda diskussionen kring två av våra ämnen för dagen, **jobbiga hanhundar** och **ljudkänslighet**. Jag har samlat på såväl Marys goda råd som de som kom fram ut våra samtal. Självklart finns mycket mer att diskutera kring ämnena, och har du några kommentarer så tar jag gärna emot dem.

Jobbiga hanhundar

Inledning-kastrering

En av anledningarna till att vi ville prata om lundehandarnas beteende är att det blivit på modet att kastrera hanar (och faktiskt också tikar).

Ofta är orsaken att hanen är stressig och jobbig med tikar.

Nu har SKK reagerat och försöker få hundägare och veterinärkåren att tänka efter om det verkligen alltid är bra med kastrering.

SLS och uppfödare av rasen måste informera om varför vi inte vill att man följer de råd som florerar bland många veterinärer och hundfolk att man kan lösa mentala "problem" med kastrering, inte för lundehund i alla fall.

När det gäller tikan så propagerar veterinärer att man ska kastrera dem i förebyggande syfte för att förhindra att de utvecklar livmodersinflammation och juvertumörer. Här är det viktigt att vi som är uppfödare talar om för våra valpköpare att dessa åkommor är *sällsynna* hos lundetikarna och att det *inte* är att rekommendera kastrering. Kastration på tik är också ett ganska stort ingrepp och aldrig helt riskfritt.

Vår lilla ras, där den genetiska variationen är så smal, behöver ha så många olika genkombinationer som vi kan få – alla hundar används inte i avel, men vi måste sträva efter att använda så många vi kan!

För lundehunden själv kan kastrationen öka stressen hos hanen eller tiken, som nu kommer att vara varken hane eller tik, och det kan vara jobbigt. Norska lundehundsklubben avråder från kastration eftersom man sett ett samband med utlösning av IL. Inkontinens förekommer också.

Medicinska skäl till kastrering är det förstas ingen som ifrågasätter. Som uppfödare kan man naturligtvis inte göra annat än be valpköpare att ta kontakt om det är något som inte fungerar så bra, till exempel när man upplever sin unghane som jobbig och funderar på kastrering.

När någon har bestämt sig för att kastrera sin hane kan det vara svårt att argumentera mot detta tycker många uppfödare. Har valpköparen ändå inte tänkt att hanen ska gå i avel så spelar det väl ingen roll, kanske han/hon tycker.

Men vi kan försöka få valpköparen att se saken från en annan vinkel:
INSTINKTEN ÄR STARK – TA VARA PÅ DEN!

Fostrar din lundehund – goda råd



Mary Kvarnström lever med 4 hanar och 1 tik. De håller alla sams och hur hon får dem att göra det vet hon inte själv, men hon gav oss många goda tankar och råd som hon använder sig av till sin lundehunds flock.

När man har flera hundar får man räkna med att de äldre hundarna kan överföra sina dåliga såväl som goda vanor på de yngre vilket gör att det kan vara lite mer komplicerat att fostra en ny hund där det redan finns en eller flera.

Mary Kvarnström inledde uppfödarmötet med att prata om hur man kan hantera jobbiga hanhundar, ljudkänslighet med mera.

Mary konstaterade att lundehantar inte är tiktokiga i jämförelse med vissa andra raser. Lundehantar är inte heller hanhundsilskna, man kan släppa lös de allra flesta i en enda stor flock utan att det blir bråk. Några uppfödare har vittnat om att hanar t o m kan samsas när det är löptik i närheten eller i hemmet.

Men visst kan det bli tjafs när man har många hundar i flocken. För Marys hanhundar är det förbjudet att slåss. Lär de sig att lösa konflikter på det sättet kommer de troligen att fortsätta att slåss och kanske öka intensiteten. Börjar de ändå gruffa går Mary aldrig emellan för då blir det ett tecken för hundarna att hon stödjer deras beteende. Istället försöker hon avleda med någon smäll i golvet eller liknande, det brukar räcka.

Mary har sina hanar i varsin bur när hon åker bil. Detta för att inte riskera att hanarna börjar bråka, vilket till exempel kan hända om någon ramlar över den andra vid inbromsning.

Din hane ska inte tillåtas svara upp mot en annan hane ute på promenad. Vänj honom reda från början att gå vid din sida, kort koppel och godis om det behövs och tala om att han är duktig och att ni inte bryr er om den andra hunden.

Att lära din hund att gå bakom dig med kommando är också ett förslag, många hundar tycker faktiskt det är skönt att "lämna över" ansvaret för hundmötet till ägaren. Hunden bör inte tillåtas att gå fram till "allt och alla". Försök lära den att bara få hälsa vid ett "varsågod" eller liknande. Använd din kropp mer än kopplet, ställ dig mellan din hund och den lockande hunden/personen och få kontakt med din hund innan den får "varsågod". Börja gärna träna inomhus med en annan familjemedlem till exempel. Hitta själv en väg till ett vardagsliv där du känner dig nöjd med din hunds uppförande. En lundehund är ingen svår hund att lära!

Att gå en valpkurs och sedan en fortsättningskurs när hanen börjar bli "ung och dum" är jättebra! Där tvingas man ju ofta till övningar nära andra hundar i gruppen, och får förstås mycket hjälp. Det allra viktigaste med en kurs är att man får öva på kontakten mellan sin hund och sig själv.

När unghunden börjar bete sig som om den aldrig hört dina kommandon eller ordningsregler förut kan du ge den färre "måsten". Men de "måsten" som du kräver ska genomföras. Gör dem lätta om din hund är "ur fas". Du kan också tänka att unghunden är som vilken tonåring som helst, det ska diskuteras och gränser ifrågasättas hela tiden.

Men åter igen – lundehunden är ingen svår ras att forma och fostra, och om din unghund var duktig som valp så kommer den att vara det när den kommer ur tonåren.

Passivitetsträning

Det här behöver alla träna sina hundar på var. Lundehundar har inget problem med att hålla igång, men att bara vara kan vara svårare!

Idag är vi väldigt bra på att aktivera våra hundar, berättade Mary, men många hundar, och särskilt unghundar, behöver istället läras passivitet.

Mary har ett lika enkelt som smart sätt att träna detta på. Varje dag under promenad sätter eller ställer hon sig, och stannar där tyst och stilla i fem minuter. Hon tar ingen kontakt med hundarna och prat i mobil och annat är bannlyst. Gör du det här till en vana kommer din lundehund att koppla av under de här minuterna, vilket är väldigt nyttigt.



Ljudkänslighet hos lundehunden

Tyvärr är det vanligt att våra lundehundar utvecklar rädslor för skott, åska och smällare. Har man flera hundar i familjen kan beteendet "smitta" av sig, men det behöver inte bli så.

Fr v Cecilia Obitz, Maria Hedström och Maggie Nurm pratar om lundehunden och dess hälsa.

Mary Kvarnström berättade om sin tik Jenna som är ensam i flocken om att vara ljudkänslig, hanarna reagerar inte alls. Men de kan bli irriterade på Jenna när hon vid åska blir orolig och börjar gå omkring. För att tiken ska lugna sig lägger Mary henne i hennes älskade bur med ett täcke över så att det blir helt mörkt. Det fungerar väldigt bra på henne.

En annan metod som Mary också lärt ut till andra lundeägare är att låta hunden känna trygghet i ditt knä, eller intill dig. "Tvinga" den mjukt men tryggt och bestämt att vara kvar hos dig, och stryk den lugnande över kroppen. Du kan prata lugnande med den, men du får förstås inte ömka den! Kanske sitter du och tittar på TV under tiden för att avdramatisera det hela. Det är bra att lära valpen redan från början att bli hållen fast i famnen konstaterar Mary. Du håller tills valpen är avslappnad och lugn, en utmärkt passivitetsträning också.

Det finns en CD som heter *Fyrverkeri, åska och skott -ljud för hundträning* och som ges ut av Jycke -tryck. Den kostar cirka 200 kronor. Några har provat den med bra resultat, för andra har den inte hjälpt. Som uppfödare kan man använda den på valparna, och även se till att de blir vana med annat buller och bång. Många ger också lugnande preparat till sina rädda hundar. Det finns både receptbelagda och sådana man köper i djuraffärer. Effekten varierar hos olika individer, här får man prova sig fram.

Vi kan idag inte få bort att våra lundehundar lätt blir rädda för åska, fyrverkeri, skott och annat oljud. Men vi kan samla information om beteendet och förslag till hjälp åt den rädda hunden. Det här är ett stort problem bland många hund raser, alltså inte alls något specifikt för vår ras.

Elin Malmkvist, Canvivas kennel, höll i en diskussionstund där vi talade om mycket – här följer en del av det.

Hur väljer man valpköpare?

Ett bra hem är viktigast! Man ska akta sig för att LOVA någon att köpa valp – då kan man bli tvungen att göra det enligt köplagen, även om du upptäcker att köparen inte är lämplig, eller att du bara tycker att du inte har någon valp som skulle passa till just det hemmet. Var istället tydlig med att du har en intresselista där du sedan väljer ut de köpare som du tror passar bäst till dina valpar.

Alla är överrens om att det är väldigt jobbigt att lämna ifrån sig valparna till sina nya ägare. Men det blir lite enklare efter fler kullar.

Försäkring

Påminn din valpköpare att han/hon inte får glömma att försäkra sin valp!

Det går oftast att försäkra valparna från 6 veckors ålder. Då kan du själv skriva över valpen på köparen.

Dolda fel-försäkringen ersätter bara vissa fel och är aldrig högre än valpen pris.

Informera din valpköpare om det.

Ägarregistrering

Det är viktigt att du informerar och ser till att valpköparen ägarregistrerar sig såväl hos SKK som Jordbruksverket.

Det går bra att göra i efterhand, men det måste vara ägaren själv som gör anmälan.

Avslutning

Som vanligt när man har mycket att prata om går tiden alldeles för fort!

Vi enades om att det viktigaste är att träffas och få prata och lyssna, att lära känna varandra och utbyta erfarenheter.

Jag hoppas att alla var nöjda med dagen och att det var fler än jag som fick en kick av dagen, lundehundsälskare som vi är allihop!



Det går utmärkt att diskutera utomhus i slösande solsken och samtidigt lufta hundar. Fr v Mary Kvarnström, Eva Linderöth, Ingegerd Hinders, Annika Ågren och Ingegerd Jansson.

**Gunilla Hising-Bohm,
avelskommittén**

Svenska Lunde-hundsällskapetets styrelse rekommenderar en parningsavgift på 500 kr (s k språngavgift) samt 15 procent av det rekommenderade valpriset till hanhundsägaren.

Det rekommenderade valpriset är 12 000 kr.

OBS! Ovannämnda är endast en rekommendation.

Det är upp till varje tik- och hanhundsägare att komma överens om priset för parning. Varje hanhundsägare har rätt att bestämma vilket pris man vill ta för parningen, liksom det är upp till varje uppfödare att själv bestämma vilket pris man tar för sina valpar.

Minnesord

Våran lilla söta Zabina (Pigunetts Zabina-Lunde) har fredagen den 18 november 2011 lämnat oss i stor sorg.

Hon blev detta milleniums förstfödda, hon föddes den 9 januari år 2000 och blev således nästan 12 år.

Vill bara att ni ska veta att denna ras kan leva ganska länge trots att hon fick den där tarmsjukdomen ("Lundehundssyndromet").

Hon är oändligt saknad av
husse Claes Eklund
och matte Lena Nyborg i
Jönköping.



Valpträff



Vi på Little Pimillys kennel bjöd in våra lundehundsvalpköpare till en liten träff hos oss i Östhammar.

Vi träffades en söndag i slutet av augusti. Till en början bjöds det på lite regn men övergick snabbt till en dag med jätte härligt väder.

Det var 10 st hundar med hussar och mattar som kom. Allt från Sundsvall i norr till Arboga i söder.

Dagen startade med en promenad genom ett grönskande friluftsområde. Väl tillbaka så fick hundarna lite vatten och människorna fika. Sedan följde en lång stund av bus och mingel på Annas inhägnade gård. Lundehunden är verkligen en fantastisk liten hund. Utan problem lekte 10 st hundar som inte kände varandra förut tillsammans. Jätte härligt att se.

Vi tog en liten kort informationsstund där vi pratade om studien med lundehund som görs i Norge och om att kunna bli aktivitetsombud. Även lite utställnings prat blev det. Det ledde till en resa upp till Sundsvall för några av oss. Om den resan kan ni kanske få läsa, i ett annat nr.

Efter en mycket härlig dag med många glada skratt så var det dags att vinka hejdå till alla.

Vi vill verkligen tacka alla våra underbara valpköpare för en härlig dag och för att ni tog er tid att komma till oss. Vi tackar även Maria, Kung Sunes kennel, som har stor del i våra valpar för att hon också ville komma.



Vi hoppas att ni kommer åter!
ANNA och CAMILLA

Ny poängberäkning för Årets Lundehund.

Funderingar över ett nytt poängberäkningssystem började för cirka tre år sedan. Allt för att få fram ett mer rättvist system där man utöver BIR- och BIM-hundar även kan premiera övriga deltagande de hundar samt de hundar som är aktiva i till exempel agility, spår med mera.

En kommitté lämnade ett förslag till styrelsen och efter en del synpunkter och ändringar antogs ett förslag som har legat till grund för de senaste två årens beräkningar. Det beslutades även att det nya förslaget skulle utvärderas efter de två åren.

Med hänsyn till medlemmarnas åsikter och synpunkter på de nya reglerna har kommittén och styrelsen gjort följande revidering av reglerna.

- Deltagarpoäng ges till alla hundar som deltagit på utställning/aktivitet, men ej erhållit placering.
- Ett pluspoäng som ges i förhållande till hur många hundar BIR-hunden vunnit över. Max pluspoäng är 12 och gäller för 15 slagna hundar och uppåt. BIM-hunden får ej några pluspoäng eftersom den inte slår alla andra hundar utan bara dem i sitt egna kön.

Antal slagna hundar: 1-4 st 5-9 st 10-14 st 15-
3 poäng 6 p 9 p 12 p

Reglerna har anpassats efter de nya utställningsregler som började gälla 1 januari 2011. Första pris motsvarar excellent o s v.

Blanketten på hemsidan SKALL användas vid anmälan till Årets Lundehund. Bifoga alltid en bild på hunden med fotografens namn! Annars publiceras inte bilden. När det kommer ut nya officiella tävlingar på den aktiva sidan kommer dessa att läggas till i poängsystemet, till exempel rallylydnad.

Kommittén för Årets Lundehund

Vinn en lunnefågel!

Genom att köpa en eller flera lotter har du chansen att vinna den här jättefina tovade lunnefågeln. Dessutom stödjer du klubbens nystiftade Fond för friska lundehundar .

Varje lott kostar 20 kr styck och summan går oavkortat till fonden.

Så här gör du:

Sätt in summan på klubbens plusgiro nr 92 22 57-1 och skriv lotteri samt ditt telefonnummer i rutan.

Dragning sker 31 december 2011



GOD JUL & GOTT NYTT ÅR!



NordJV-10 NO UCh SE UCh

Trollfjord Dragi

(IntCh Pelle Erobreren av Vinterskogen - IntCh VDHCh DCNHCh LUCH EuSg-07 Lupachis Menja)

Uppf. Brigitte Rittweger, Tyskland

BEST IN SHOW-2 SSUK Borås 110703

BIG-3 Vålerbanen, Norge, 110716

4:e bästa norska ras Bø i Telemark, Norge, 110209

11*BIR, 1*BIM, 13*CERT, 3*CACIB

AMBERCROFT

mary.kvarnstrom@comhem.se

<http://web.comhem.se/lundehund>



C.I.B. Nord DK SE FI NO UCh NORDJV-08 SE V-09

Paluna's Gere Sarason

(Bobby - C.I.B. NOCh DKCh LUCH NO V-06 WW-10 Paluna's Sara Heradatter)

Uppf. Liv Skjervik, Norge

Gere skickar speciella julkhälsningar till sina barn: Canviva's Lysander (Molle), Canviva's Titania (Saga), Canviva's Hermia (Mira)



IntCh Nord SE DK NO FI KLBCh KBHV-08 NORDV-08 SE V-09

Nysom Jenna

(IntCh DKCh NOCh SECh LUCH KLBCh BdSg-02 DKKV-02-03 KBHV-03 Ulfrigga Lundes Edvard - DKCh SECh Boromir Elva Eldrimner)

Uppf. Jytte Nysom, Danmark

BIS-4 veteran SSUK Borås 2011

EN BERÄTTELSE UR LUNDEHUNDSPERSPEKTIV

”Hej alla lundehundsfrälsta. Jag heter Nellie, är 2 år fyllda.



Nellie på spaning efter nåt kul i Ivösjön

Ja, egentligen heter jag Frontpage Tone, men matte föredrog Nellie och så blev det. Det ska ni veta att min matte är envis så för det mesta får hon som hon vill, men ibland överlistar jag henne för jag är också mycket envis ska ni veta!

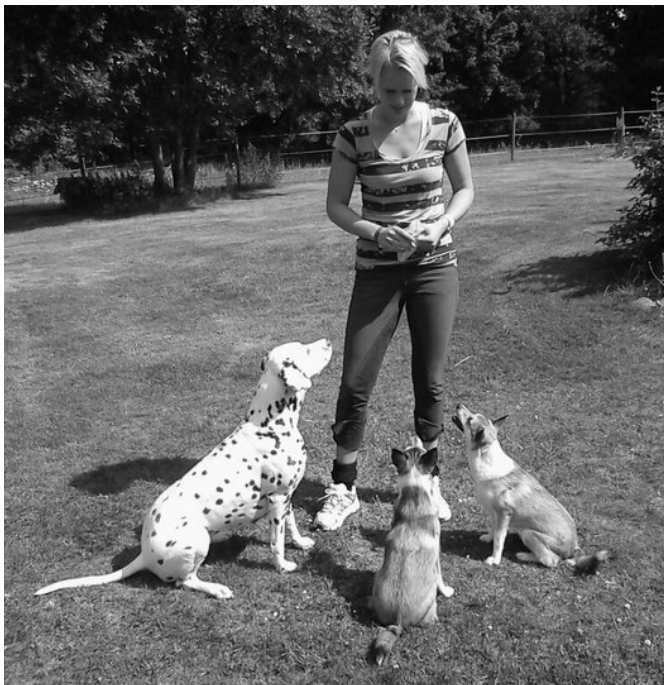
Att jag hamnade i denna familj var nog en slump, men som tur var träffade matte på Johanna (min uppfödare) med en flock lundisar nere på ridbanan och sen var hon frälst. Ja, husse var inte svårflörtad heller.

Sedan tingades en valp och i oktober 2009 kom jag och mina syskon till världen. Sen tror ju matte att hon valde mej, men det var tvärtom, Jag charmade henne med min lilla prick på hjässan och prickigt är hon ju tokig i!

13 december var stora flyttdagen. Jag skrek i bilen ca två mil sen var det inte roligt längre. När vi kom till mitt nya hem så möts jag av två stycken gigantiska prickiga saker, då skrek jag igen. Men nyfiken som jag var gick rädslan snabbt över, det var mycket som skulle kollas in. Där var även tre kattor som var skrämmande i början, men jättekul att sätta sprätt på sen.

Redan som valp var jag väldigt självständig och frimodig så jag gav matte många gråa hår. Hon har haft många hundar genom åren, men ingen som jag. Alltså bara det här med rumsrenhet och inkallning där hade vi olika uppfattningar. Varför komma in när det finns så mycket att upptäcka ute, och varför kissa ute när det var bättre göra det i lugn och ro inne i värmen?

Matte hade en liten burk med godis hon skakade med när hon tröttnat på att kalla. Då kunde jag komma eftersom det lönade sig. Mina två prickiga systrar är lite mesigare, dom lyder mycket bättre. Det är ju ingen sport!



Våren 2010 drabbades flocken av sorg. Gamla dalmatinern Ina fick somna in och matte var jätteledsen, men som tur var fanns ju Agnes och jag kvar.

Lillmatte Cecilia fick ett erbjudande om att köpa en halvsyster till mig på 6 månader och exakt 1 år efter min entré flyttade Frontpage Trolltindan in till oss.

Vi har väldigt roligt ihop. Ibland tror mattem vi ska riva hela huset som vi tre busar.

Fr v Agnes, Tinda och Nellie är förväntansfulla på vad lillmatte Cecilia kan tänkas ha för godsaker.



*Kolla vad jag här!
Nellie med vilsvinsklöv.*

Det finns mycket som jag gillar: Mat i alla former. Springa lös i skogen eller följa med när matte rider. Spåra är så kul att jag nästan kryper ur skinnet. Min specialitet är blodspår eller vildsvinsspår.

Mattes säng. Ligga framför brasan. Åka bil. Skälla ut grannens rottweiler. Ja, listan kan göras lång. Något som jag absolut inte gillar är: Gå i koppel, ett väldigt dumt påhitt. Bli borstad, fullständigt onödigt. Hundutställning, en totalt menigslös sysselsättning.

Nu har ju matte fått för sej att hon ska börja med hunduppfoädnin g igen så det ska bli valpar på mej och min lillasyster. Hon sitter och smider planer och tittar på vackra pojkar på internet. Hoppas jag också gillar min tilltänkte annars blir det inget. Lite får jag väl bestämma själv, eller hur? Ha det bra nu alla lundehundar med bihang, alltså mattar och hussar.” Hälsningar Nellie

(Text: Ingrid Linusson foto Cecilia och Ingrid Linusson)

2012 års lundehundskalender är här!

Nu kan du beställa vår kalender med härliga bilder på lundehundar.
Den kostar 100 kr + porto 25 kr.

Om du kommer till Stockholms hundmässan 10-11 december så finns den till försäljning i klubbens monter.

Annars kan du beställa den via klubbens hemsida - www.lundehund.se
- klicka på Om rasklubben och vidare till Shopen.

Klubben har precis som förra året blivit sponsrad av Strands tryckeri i Lindesberg.

Ett stort tack till Maria och Mikael Strand, matte och husse till Alfons (Utsiraz Dodge Nitro). Ett stort tack också till alla som bidragit med bilder på lundehundar.

INBJUDAN TILL ÅRSMÖTE

Lördag **17 mars** 2012 har Svenska Lundehundsällskapet sitt årsmöte.
Plats: Svenska Båtunionens kansli på Af Pontins väg 6, Djurgården
Tid: kl 10.00

Verksamhetsberättelse samt övriga årsmöteshandlingar publiceras på hemsidan senast **tre veckor** innan årsmötet.

Eventuella motioner ska vara inkomna till styrelsen
senast **två veckor** innan årsmötet.

VÄLKOMMEN

Vinterskogen

- www.vinterskogen.no
- ingvild.espelien@vinterskogen.no
- Tlf 90114352

- Samojedhund
- Norsk Lundehund
- Tajgan

**SSUKs Styrelse önskar
God Jul & Gott Nytt År**

Utställningar 2012
12 feb Eskilstuna
15 april Sundsvall
1 juli Borås
21 juli Köping
8 sep Helsingborg

www.ssuk.se



Vi på **Lundetuvans** i Hammerdal
öskar alla lundehundvänner!

**God Jul
och
Gott Nytt År!**

OBS! vi har otingade hanvalpar kvar.

Hammarhöjdens Kennel

*Önskar
God Jul & Gott Nytt År*



Valpar planeras kontiunerligt

För information

Monika Ölen Krüger

0370-432 47

070-53 44 777

[*most-lifestyle@telia.com*](mailto:most-lifestyle@telia.com)

[*http://hem.passagen.se/hammarhojden*](http://hem.passagen.se/hammarhojden)



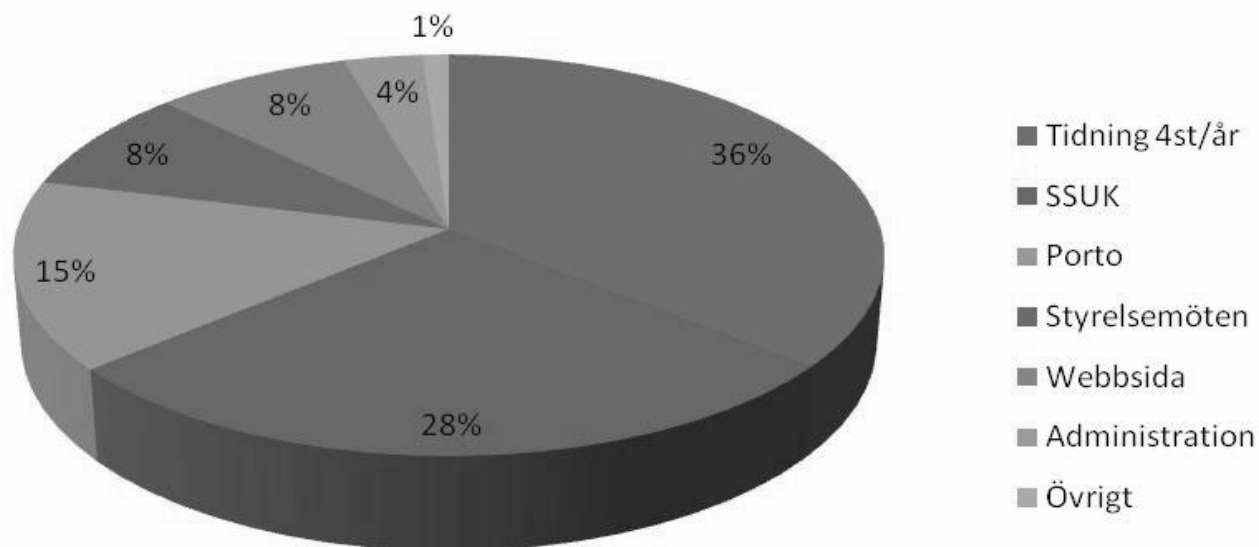
Norsk Lundehund Klubb

*Ønsker våre samarbeidspartnere
i Sverige, en riktig
god jul og et godt nyttår.*

*Og vi håper på fortsatt godt samhold
over grensen.*

*Hilsen
Styret i Norsk Lundehund Klubb*

Vad medlemsavgiften skall räcka till



Det kostar 225 kr om året att vara med i Svenska Lundehundsällskapet. Vad används medlemsavgiften till? Hur används pengarna?

Tårtan” ovanför ger svaret: Det som kostar mest är de två största bitarna - tidningen Lundehunden och SSUK.

Lundehunden med fyra nummer per år slukar en stor del av kakan och det som kostar är tryckkostnader. Allt övrigt arbete med tidningen sker på ideell basis.

Den andra stora tårtbiten är klubbens obligatoriska medlemsavgift till SSUK (Svenska Spets- och Urhundklubben) som i sin tur är medlem i Svenska Kennelklubben. Vi betalar 70 kr per huvudmedlem och år till SSUK.

En annan stor utgiftspost är portokostnaderna för att skicka ut Lundehunden till alla medlemmar fyra gånger om året.

Styrelsen har telefonmöten ungefär en gång i månaden (telefonkostnaderna betalas av styrelseledamöterna själva).

En gång om året försöker vi att träffas och ha en arbetshelg för att planera. Tårtbiten består av rese-, mat- och logikostnader för den helgen.

Resterande smala tårtbitar är kostnader för vår hemsida, administration och övrigt. Vad räcker då medlemsavgifterna **inte** till för?

Bland annat att trycka upp dekaler, göra en jubileumsbok (SLS firar 40 år 2017) eller bjuda in extern föreläsare till ett årsmöte eller uppfödarmöte etc.

Om hundar och dvärgbandmask

Uppdaterad artikel från SVAvet nr 2/2011

Hundar kan smittas med rävens dvärgbandmask. De blir inte själva sjuka, men det finns en risk att smittan förs vidare till människor.

Vi vet inte hur rävens dvärgbandmask (*Echinococcus multilocularis*) introducerades i landet. Men vi vet att hundar som reser i områden där bandmasken finns, och sedan tas in i Sverige utan att avmaskas först, utgör en klar risk för att föra in parasiten i landet. En riskbedömning vid SVA visade att om kravet på avmaskning tas bort är förväntat antal hundar med rävens dvärgbandmask som kommer till Sverige runt 30 per år [1]. Risken att få in rävens dvärgbandmask med resande hundar har uppmärksammats även i andra länder. En brittisk studie anger att om hundarna inte skulle avmaskas så skulle risken att minst en hund kommer tillbaka till landet med rävens dvärgbandmask efter en kort Tysklandsresa vara 98 procent per 10 000 resande hundar [2]. Svenska hundar reser ganska mycket. I en undersökning svarade 24 procent av hundägare som besökte Universitetsdjursjukhuset i Uppsala att de antingen redan hade rest, eller annars planerade att resa, utomlands med sin hund [3]. I samma undersökning framkom att kunskapen om rävens dvärgbandmask var mycket låg. Kunskapen om rävens dvärgbandmask är låg även i länder där smittan finns sedan länge [4]. Bristande kunskap om rävens dvärgbandmask kan leda till att hundar inte avmaskas enligt regler och rekommendationer, vilket ökar risken för att parasiten sprids.

Efter att rävens dvärgbandmask har påvisats i Sverige har frågorna om hur detta påverkar hundar, katter och deras ägare varit många. Många har undrat om hur fyndet av rävens dvärgbandmask ska påverka umgänget med våra sällskapsdjur, som betyder så mycket för oss.

SÅ SMITTAS HUNDARNA

I Europa, där smittan finns sedan tidigare, förökar sig masken ute i naturen i en livscykel som inbegriper framför allt rävar, som är definitiva värdar, och olika gnagare, som fungerar som mellanvärdar. Hundar vistas också ute i naturen, och kan då infekteras på samma sätt som rävar. Det innebär att de smittas av att äta gnagare. I gnagarna finns smittan framför allt i levern.

Hundar smittas däremot inte av bär eller av rävars eller gnagares avföring. Naturligt nog är det betydligt större risk för en räv att bli smittad än en hund, eftersom gnagare vanligtvis utgör en större del av en rävs kosthåll. Dessutom rekommenderas ofta avmaskning av hundar i smittade områden. Som exempel var 0,3 procent av 660

hundar bärare av parasiten i ett schweiziskt område där förekomsten bland rävarna var 55 procent [5]. I en annan del av Schweiz var smittrycket högre, och där var sju procent av hundarna infekterade [6]. I områden där få hundar är infekterade har man uppskattat risken till ungefär tio procent att en enstaka hund infekteras med rävens dvärgbandmask någon gång under sin livstid. Om sju procent av hundarna är infekterade har man uppskattat sannolikheten att en hund ska smittas under sina tre första levnadsår till 50 procent [7].

När man har infekterat hundar experimentellt har man sett att de, liksom rävar, är bra värdar för rävens dvärgbandmask. Maskarna etablerar sig lätt i tarmen, och det utsöndras många ägg per mask [8].

HUNDENS SOM SMITTSPRIDARE

Människor smittas när de får i sig ägg av rävens dvärgbandmask. Sådana ägg kan man få i sig via rävars avföring, hundars avföring eller genom att äta mat eller vatten som har kontaminerats med ägg. Hur stor smittrisk en infekterad hund utgör jämfört med andra sätt att få i sig masken vet man inte säkert. Allmänt kan sägas, att smittan är spridd i Europa, men att även där många rävar är smittade är sjukdomsfallen hos människa förhållandevis få. Man bör förstås ändå göra allt man kan för att minska smittrisken från hund till människa så mycket som möjligt.

ENDAST HUNDAR SOM ÄTIT GNAGARE KAN UTGÖRA EN RISK

En hund är en tänkbar smittrisk till människa enbart om den själv kan vara smittad. Bara de hundar som har kunnat äta infekterade gnagare (i första hand sorkar), till exempel genom att de har varit lösa i skog och mark, kan vara smittade. Om hunden inte har haft någon möjlighet att äta gnagare, så behöver inga särskilda åtgärder vidtas för att skydda mot smitta med rävens dvärgbandmask.

Mer information om rävens dvärgbandmask finns på SVA:s webbplats www.sva.se.

MINSKA RISKEN ATT SMITTAS AV DIN HUND

Om man tror att en hund kan vara smittad, så avmaskas den enkelt med ett maskmedel innehållande substansen prazikvantel. Det är en effektiv behandling mot rävens dvärgbandmask. Eftersom ägg i hundens avföring kan smitta till människa, bör avföringen hanteras med försiktighet och man ska tvätta händerna noggrant efteråt. Före avmaskning och de tre första dagarna efter avmaskning läggs avföringen i kärll för brännbart avfall.

Ägg från hundens avföring kan fastna i hundens päls. Människan kan sedan få dem på sina händer, till exempel genom att klappa hunden, och sedan smittas av att ha händerna i munnen. I samband med avmaskning rekommenderas därför att hunden schamponeras, så att eventuella maskägg tvättas bort. Tvätt av hunden rekommenderas också om den har rullat sig i avföring från räv, av samma anledning.

Hundar som kontinuerligt riskerar att bli smittade, främst de som vistas i områden där smittan har påvisats och där har möjlighet att äta gnagare, kan återinfekteras med rävens dvärgbandmask. Sådana hundar bör avmaskas regelbundet var 28:e dag. Gör man det så kan hunden inte sprida smittan vidare, för även om hunden skulle smittas så hinner maskarna inte producera ägg. Sådant regelbundet avmaskning utförs i flera regioner i Centraleuropa, lyckligtvis utan att man har sett några problem med resistens mot prazikvantel än så länge. **För att hålla risken för resistensutveckling mot mask så låg som möjligt bör man vid regelbunden avmaskning undvika kombinationspreparat**, det vill säga avmaskningsmedel som innehåller flera olika aktiva substanser, och därför har effekt mot många sorters maskar.

HUNDAR BLIR INTE SJUKA

De rekommendationer som finns om avmaskning av hund är till för att minimera smittrisken till människor som kommer i kontakt med hunden, och för att hindra att smittan sprids ytterligare i naturen. Hundar blir inte sjuka av att infekteras med rävens dvärgbandmask. Det går alltså inte att se på en hund om den är smittad med rävens dvärgbandmask. I sällsynta fall kan hunden fungera som mellanvärd och då bli sjuk på ett liknande sätt som människor, med förändringar i framför allt levern [9]. Kliniskt har dessa hundar ingen enhetlig symtombild. Ett av de vanligaste symptomen är en förstörd buk, som inte är smärtsam. Leverförändringarna kan ses med hjälp av ultraljud. Det finns beskrivet att hundar som har denna typ av förändring (alveolär echinokokkos) har tillfrisknat kliniskt efter en kombination av kirurgisk och medicinsk behandling [10].

ÄNNU LÄGRE RISK BLI SMITTAD AV KATT

KATTER SOM HAR MÖJLIGHET TILL FRI UTEVISTELSE ÄR OFTA MER BENÄGNA ATT ÄTA GNAGARE ÄN HUNDAR, OCH FRÅGOR OM KATTEN SOM VÄRD FÖR RÄVENS DVÄRGBANDMASK KOMMER DÄRFÖR OFTA UPP. I DE REGIONER I CENTRALEUROPA DÄR SMITTAN FINNS KAN DEN PÅVISAS ÄVEN HOS KATT. SMITTAN PÅVISADES HOS 0,4 PROCENT AV 265 KATTER I SAMMA UNDERSÖKNING SOM FÖREKOMSTEN POSITIVA RÄVAR VAR 55 PROCENT [5]. MAN HAR I FLERA STUDIER SETT ATT KATTER INTE ÄR LIKA MOTTAGLIGA FÖR SMITTAN SOM HUNDAR [8], OCH ATT MASKARNA UTVECKLAS LÅNGSAMMARE ÄN HOS HUND ELLER RÄV [11], UTOM MÖJLIGEN HOS UNGA KATTER [12]. FÄRRE MASKAR UTVECKLAS I KATTENS TARM OCH VARJE MASK AVGER FÄRRE ÄGG, SÅ DET BLIR FÅ ÄGG SOM SPRIDS MED DERAS AVFÖRING. MÖSS SOM INFEKTERADES MED DESSA ÄGG BLEV INTE SJUKA [8]. KATTEN BEDÖMS DÄRFÖR INTE HA NÅGON BETYDELSE FÖR SMITTSPRIDNING AV PARASITEN I NATUREN.

Katter kan inte helt uteslutas som smittspridare till människan, men risken att bli smittad av en katt bedöms som ännu lägre än risken att bli smittad av en hund. Känner man sig orolig och har en katt som äter gnagare ett område där smittan har påvisats, så kan man följa de rekommendationer som gäller för hundar.

MER INFORMATION PÅ WWW.SVA.SE

Hundar och katter kan smittas med rävens dvärgbandmask. De blir inte själva sjuka, men det finns en risk att smittan förs vidare till människor. Rekommendationer om åtgärder att vidta om en hund kan ha blivit infekterad finns på SVA:s webbplats. Katter bedöms utgöra en mycket liten risk för människa, men om man vill kan man följa de rekommendationer som finns för hundar. Om hundar som man tror kan vara infekterade avmaskas enligt rekommendationerna så behöver inte umgänget med djuren påverkas negativt av rävens dvärgbandmask.

**Bodil Ström Holst,
biträdande statsveterinär, SVA**

Litteratur:

1. Vågsholm, I., An assessment of the risk that EM is introduced with dogs entering Sweden from other EU countries without and with anthelmintic treatments. http://www.sva.se/upload/pdf/ask/qra_emdogaug06.pdf, 2006.
2. Torgerson, P.R. and P.S. Craig, Risk assessment of importation of dogs infected with *Echinococcus multilocularis* into the UK. *Vet Rec*, 2009. 165(13): p. 366-8.
3. Hirvonen, K., Dogs on the move - a study of the travel habits of Swedish dogs and their owners' awareness of infectious diseases. <http://stud.epsilon.slu.se/2118/>, 2010.
4. Hegglin, D., et al., Survey of public knowledge about *Echinococcus multilocularis* in four European countries: need for proactive information. *BMC Public Health*, 2008. 8: p. 247.
5. Deplazes, P., et al., *Echinococcus multilocularis* coproantigen detection by enzyme-linked immunosorbent assay in fox, dog, and cat populations. *J Parasitol*, 1999. 85(1): p. 115-21.
6. Gottstein, B., et al., Is high prevalence of *Echinococcus multilocularis* in wild and domestic animals associated with disease incidence in humans? *Emerg Infect Dis*, 2001. 7(3): p. 408-12.
7. Deplazes, P., et al., Wilderness in the city: the urbanization of *Echinococcus multilocularis*. *Trends Parasitol*, 2004. 20(2): p. 77-84.
8. Kapel, C.M., et al., Reproductive potential of *Echinococcus multilocularis* in experimentally infected foxes, dogs, raccoon dogs and cats. *Int J Parasitol*, 2006. 36(1): p. 79-86.
9. Weiss, A.T., C. Bauer, and K. Kohler, Canine alveolar echinococcosis: morphology and inflammatory response. *J Comp Pathol*, 2010. 143(4): p. 233-8.
10. Scharf, G., et al., Radiographic, ultrasonographic, and computed tomographic appearance of alveolar echinococcosis in dogs. *Vet Radiol Ultrasound*, 2004. 45(5): p. 411-8.
11. Thompson, R.C., et al., Comparative development of *Echinococcus multilocularis* in its definitive hosts. *Parasitology*, 2006. 132 (Pt 5): p. 709-16.
12. Thompson, R.C., P. Deplazes, and J. Eckert, Observations on the development of *Echinococcus multilocularis* in cats. *J Parasitol*, 2003. 89(5): p. 1086-8.

Fotnot:

Bollglada Åse

Kantarellhund har man ju hört talas om. Men vem har hört talas om en golfbollshund? Vi har en sådan!

Vi är stolta ägare till lundehunden Glimmas Anne-Marie Anemon, 3 år. Vi kallar henne Åse.

Husse är en entusiastisk golfspelare och när Åse blev tillräckligt stor för längre utflykter började han förlägga hundpromenaderna till golfbanan. Det hände ofta att Åse hittade en golfboll som han då "köpte" av henne för en godbit. På det sättet lärde hon sig att det kunde löna sig att leta efter bollar.

Ib land kan Åse till och med dyka ner och börja gräva efter en boll som säkert legat flera år i marken. Hon har hjälpt flera golfare på banan med att hitta bortslagna bollar och husse behöver aldrig köpa några golfbollar. I stället kan han ge bort. Som regel har han 5-6 bollar med sig när de kommer hem.



Jag har tagit fasta på detta med Åses lust att leta upp saker. Vi har gått spårkurs ett par terminer. "Lita på hunden" sa vår kursledare och menade att det är hunden med sitt fantastiska luktsinne som vet och kan. Det gick bra. Åse visade sig vara en riktigt duktig spårhund och det var fascinerande att se den lilla hunden i arbete.

Men så kom sista kursdagen och kursledaren hade lagt ett långt spår åt oss som ett slutprov. Åse hittade spåret och började rätt, men troligtvis kände hon sedan ett annat,

intressantare spår och vi kom vilse i skogen. Det var inte kul (för mig, men Åse såg ut att trivas). Jag tröstades med att detta hade hänt även de mest erfarna någon gång. OK, vi har fortsatt med spårning . Det märks på Åses iver och glädje när jag tar fram utrustningen att hon tycker spårning är roligt och det känns som en bra aktivitet för oss.

Spårkurs kan rekommenderas, men ta gärna med kompass!
Inger Bringehed, Åtvidaberg

Lundehundsträff med aktiviteter

Lördagen den 12 maj 2012 kl.10,00 träffas vi på
Ödeshögs Kennelklubb för att prova på

Agility: Vi testar de olika hindren och lär oss att ha roligt

Spår: Små enkla spår lägger vi med korv/köttbulle doft **OBS.** Ta med rolig leksak

Flyboll: Här får hundarna rusa

Rallylydnad: Ny lydnadsform som är enklare o roligare

Utställning: Vi instruerar dig i hur du ska göra och att få hunden att stå fint på bord.

Baguette (ost & skinka) med kaffe, te eller saft serveras till lunch.

Vi bor på Öninge Camping där vi äter gemensam middag.

Där finns 4 "hund" stugor och stor camping för husvagn, husbil o tält.

Blir det fullbokat i "hund"- stugorna hjälps vi åt att passa hundarna där det är tillåtet för dem att vara tex. vår husvagn.

Buffé serveras ca kl 19,00 på campingens servering. Egen dryck medtages.

Inget medlemskrav, alla är välkomna

Anmälan senast 15 april genom att sätta in 300:-/person på konto i Länsförsäkringar bank 9020 5976915 skriv "*aktivitetshelg*" i meddelande rutan samt *ditt namn*. Skicka sen ett mail till monika.hund@gmail.com och säg att du betalat, ange också hur många ni kommer och ert telenummer. **OBS. Anmälan är bindande**

Överskottet går oavkortat till "Fonden för friskare Lundehundar"

Hitta till Ödeshögs Kennelklubb

<http://kartor.eniro.se/m/IV3xH> skriv Ödeshögs Kennelklubb i sökrutan

Hitta till och boka boende på Öninge Camping www.oninge.se Tele +46-144-535 111

Fråga Monika +46-70-53 44 777 el monika.hund@gmail.com om du undrar något.

Alla Lundehundar med familjer är välkomna

Lundehundsträff söndag 27 november



Vilket fantastiskt härligt hundkalas det blev idag. 14 hundar kom och vi hade återbud på 6 hundar av diverse orsaker. Regnet upphörde och blåsten hade inte kommit igång.

Det är fantastiskt kul att se våra lundehundar lösa, inget morrande utan alla hade jättekul.

Vi lärde oss hur man får lundehundshannar att gå stafett.... lätt, man leder en tik som snart ska börja löpa.



Lite trångt blev det när åtta lundehundar samtidigt skulle testa tunneln. Jag hoppas att alla hade lika trevligt som vi och att era hundar nu är lika trötta som våra (för att inte tala om matte och husse).



Det är så härligt med lundehundsägare... Japp det regnar jättemycket, men hundarna ska ut ändå....

Vet ni, Mälardalen sträcker sig ända till Gävle, starkt jobbat Maria.

Ingen hade tio rätt på tipsraden, men tre stycken hade 9 rätt. Odin vann eftersom de var de enda som visste vad lunnefågeln kallas ibland! Priser delades ut till Odin, familjen Eklund och Maria, Grattis!

En sak kan jag lova, det var inte bara hundarna som fick ställa sig i duschen, alla var jätteliga, efter några timmars samvaro med upprymda hundar.



Text-Foto: Eva Linderoth,
matte till Pricken och Tjorven



SVENSKA SPETS- OCH URHUNDKLUBBEN
GRUNDAD 1999 - SKK - FCI

SSUK-nytt 2011-3

Referat från SKKs Fullmäktigemöte

Den 24-25 september deltog representanter för SSUK i Svenska Kennelklubbens Kennelfullmäktige (KF) i Stockholm. Fullmäktigemöten avhålls vartannat år, det förra genomfördes den 30-31 maj 2009.

Vid KF deltar delegater från länsklubbar, specialklubbar och Sveriges Hundungdom. Antalet röster per klubb utgår från medlemsantalet. SSUK har, med sina ca 2500 medlemmar, 2 röster och får utse minst en delegat samt suppleant(er). Flest röster (16) har Svenska Brukshundklubben med sina närmare 70 000 medlemmar.

Vid årets KF deltog väl över 200 personer och antalet röster uppgick enligt röstlängden till 181. Mötet öppnades av Centralstyrelsens mångåriga ordförande Nils Erik Åhmansson och till Mötesordförande valdes Karin Sejnell (Svenska Brukshundklubben).

Föredragningslistan omfattade 38 punkter av vilka vi väljer att lyfta fram några som kan vara av särskilt intresse:

Från Verksamhetsplanen 2012-2013 kan noteras att SKK under 2012 kommer att samla samtliga svenska exteriördomare till en generell domarkonferens för att diskutera och understryka domarens roll i främjandet av rashundar i Sverige. Vidare att SKK kommer att genomföra aktiva marknadsföringsaktiviteter i syfte att SKKs valpförmedlingsajt, www.köpahund.se, ska bli den ledande marknadsplatsen för köp av hund till stöd för uppfödare och valpköpare. Vad beträffar fyrverkerifrågan, ska arbetet med att få till stånd ett förbud för försäljning av pyroteknik fortsätta tills en ändrad syn hos beslutsfattare har uppnåtts.

Vid val av ledamöter till Centralstyrelsen noterades att Valberedningen inte hade nominerat Göran Bodegård (allrounddomare) för omval. SSUKs delegater bidrog till att han efter omröstning omvaldes för en tid av 4 år.

Centralstyrelsen (CS) fick mandat av KF 2009 att göra en språklig översyn av SKKs stadgar utan att förändra stadgarnas innehåll. Förslaget till nya stadgar remissbehandlades under våren (SSUK hade inlämnat ett remissvar). I samband med stadgeöversynen har två tillägg i § 9 ("Centralstyrelsen") önskats som krävde beslut av KF. Det första tillägget ger CS rätt att utfärda ett temporärt tillträdesförbud för medlem eller icke-medlem till utställning, prov eller tävling eller annat klubbarrangemang. Det andra tillägget ger CS rätt att tolka stadgar för SKK eller medlemsorganisation (dvs länsklubbar och specialklubbar) samt ha rätt att bevilja dispens från regel i stadgarna. Det framhölls att på motsvarande sätt bör specialklubbarna ges rätt att tolka stadgar och bevilja dispens från dessa för rasklubbarna. En ändring i typstadgarna för specialklubbar kan därför förväntas.

Vid KF togs också beslut om att lansera en officiell Beteende- och Personlighetsbeskrivning (BPH) för alla raser från och med 2012. BPH kan ses som en vidareutveckling av Mentalbeskrivning Hund (MH), som

Svenska Brukshundklubben tillhandahåller sedan många år tillbaka. BPH är en beskrivning vars syfte är att bidra till önskad kunskap om hundars mentalitet. Med hjälp av BPH ökar möjligheten att identifiera de individer som utmärker sig positivt och har de egenskaper vi vill se hos våra hundar. I beskrivningen ingår 7 obligatoriska moment samt ett valfritt ("Skott"). De obligatoriska är Främmande person, Föremålslek, Matintresse, Överraskning, Skrammel, Närmande person, och Underlag. Mer information kan erhållas på www.skk.se. Under en provperiod på 3 år kommer i första hand 5 hundraser (ingen av SSUKs) att ha företräde men även andra är välkomna i mån av plats. Provperioden om 3 år är fastställd för att möjliggöra eventuella justeringar i regelverket inför övergång till ordinarie 5-årig låsningsperiod av bestämmelserna för BPH.

KF-mötet avslutades med behandlingen av 12 inlämnade motioner. 11 av dessa antingen avslogs eller ansågs besvarade. Däremot tillstyrkte KF, i motsats till CS förslag att avslå motionen, en motion från Stockholms Kennelklubb om att SKK ska se över reglerna för Junior Handling för att göra sporten bredare och därmed tillgänglig för fler ungdomar genom att införa åldersindelning eller klassindelning.

Roland Löfblad

Styrelseutbildning

Söndagen den 18 september anordnade SSUK en träff för rasklubbarnas styrelsemedlemmar. Vi var elva representanter från fem rasklubbar och SSUKs styrelse som träffades i Örebro Brukshundklubs lokaler. Föredragshållare var Göran Hogestadh och han berättade om styrelsearbetets grunder, om styrelsen samspel inom och utom sig, om rätt inriktning, rapportering, styrning och mycket annat. Vi diskuterade arbetsätt, vikten av fokus på utveckling och framåtriktande frågor.

SSUK bjöd på lunch, en god lasagne hade tillagats av de duktiga tjejerna på Örebro Brukshundklubb och vi lät oss väl smaka. Sammanfattningsvis var det en givande dag och många tyckte att SSUK skulle upprepa denna typ av utbildning flera gånger. Styrelserna fylls ju på med nya medlemmar och alla klubbar var inte representerade denna gång. SSUK ska undersöka möjligheterna till en liknande träff nästa år.



Årets sista utställning hade vi i Sundsvall/Timrå Ridstadion den 9 oktober.

Vi hade 121 anmälda hundar och BIS blev

Pomeranian **Baicko**

Ägare: Kjell Rune Råstberg, Molde Norge



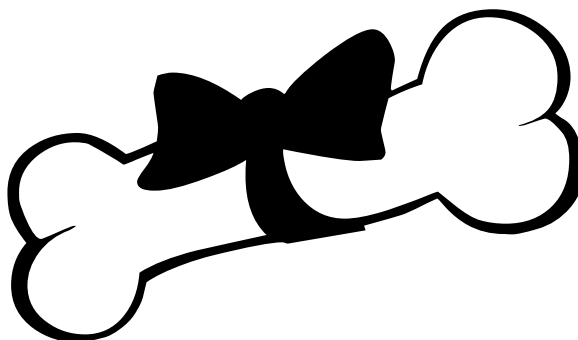
Nästa år startar vi vår utställningssäsong i februari med Kung Bore i Eskilstuna. Kolla vår hemsida för mer information. Glöm inte att ni kan skaffa ett bidrag till er rasklubb om ni ställer upp med funktionärer på våra utställningar. Tala med Eva Andersson, telefon 0521-256080.

I februari planerar vi också en kombinerad avelskonferens/medlemsträff

Den 31 mars äger SSUKs fullmäktige 2012 rum. Det innebär att rasklubbarna skall anmäla sina delegater till SSUK senast den 18 februari. Plats blir Ibis hotell i Nyköping.

Om ni besöker Stockholms Hund Mässa i december så passa på och besök SSUKs monter i A-hallen. Den ligger strax utanför rasklubbstorget (monternummer AF:04A). Har ni frågor runt SSUK eller önskemål inför framtiden så ta och prata med oss som är där.

Alla våra medlemmar tillönskas en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!



Luriga påhitt

Loui är tre år, bor i Stockholm, och han får då och då lite större saker att tugga på som delar av grisknorrar, dentastix och liknande. Om han får chansen, brukar han smita iväg någonstans och gräva ner dessa. Så hände häromdagen.

Han fick en dentastix och gick ut på terrassen och grävde ner tuggisen i en lite större kruka med en tujaväxt. Tuggisen låg kvar till dagen därpå då jag tog fram den och gav den till honom att tugga på. Han busade med den och bar omkring den ett tag och försvann sedan en liten stund i sovrummet.

Han kom tillbaka utan dentastix och det gått för kort tid för att ha kunnat tugga i sig den. Jag gick och letade var han kunde ha gömt den, under mattor med mera och hittade så småningom tuggisen – i sängen, under min huvudkudde!
Säker förvaring??



Vilket bra gömställe. Loui i grävartagen



Perfekt! Här ligger den bra, tycker Loui.

Text och bild: Nicoline Pålsson

LÄNGTAN EFTER EN LUNDEHUND

Del 2

Det har gått tre månader sedan jag fick hem min kära lundehund Teo. Det är en dröm har blivit verklighet. Teo är en mycket trevlig, social, vetgirig, kelig, lättlärd och envis lundehundsvalp, som man inte kan annat än älska.

En vecka efter jag fått hem Teo så testade han sin cykelvagn för hund första gången. Jag hade lagt ett par fleecfiltar så att Teo skulle få det mjukt. Jag satte i honom och cyklade iväg mycket sakt. Teo gillade det inte. Han skrek och ylade för fulla muggar. Det lät hemskt, jag tyckte så synd om honom. Stannade efter en kort stund, tog ut och kelade med honom så han lugnade sig snabbt. Sedan prövade jag att lägga Teo i hans transportbur och satte buren i cykelvagnen. Då gick det bra, han skrek ej och till slut somnade han. Jippi, vad glad jag blev.



Nästa pärs var hur det skulle gå att klippa Teos klor för första gången. Det gick mycket bra, Teo var förstås inte helt lugn, men vi knopade oss igenom hans totalt 26 klor. Det gick förvånansvärt bra.

Gick Tjejmilen i början på september och hade hundvakt till Teo, det gick mycket bra, Teo är en mycket social kille, han gillar så gott som alla människor.

Dagen efter var Teos nästa upplevelse, vi åkte tunnelbanan till Slussen där vi bytte till Saltsjöbanan för att åka och hälsa på en vän till mig. Resan gick mycket bra. Teo låg i sin transportbur nästan hela resan och sov helt lugnt. När vi kom fram var han riktigt pigg och vi tog en kortare promenad.

Hemresan gick lika bra, Teo var rätt trött av alla nya intryck när vi kom hem.

Bussresa

Nästa utflykt var att åka buss från Vällingby till Hallonbergen. Teo satt i mitt knä och var rätt lugn, han spanade in andra resenärer, vilket han tyckte tycka var spännande. Hemresan gick bra förutom att det spöregnade. Hade med mig Teos transportbur i fall han behövde sova. Jag lade Teo i transportburen och sedan gav vi oss ut i spöregnet.

Det var ej måttligt med regn. Jag hade en regnponcho på mig och lade den över Teos transportbur så mycket jag kunde så att han höll sig torr (trodde jag). När vi kom in i bussen till slut efter cirka 20 minuter upptäckte jag att Teos fleecfilt var helblöt, själv badade mina fötter i skorna (helskönt). Tog ut filten ur buren och tog av mig luvtröjan och lade in den i buren så han fick det torrt omkring sig. När vi kom till Vällingby hade vi en promenad på 10-15 minuter innan vi var hemma igen (skönt för oss båda). Teo var lugn och harmonisk trots alla strapatser. Vilken kille Teo är! Han är otrolig med sitt fina lynne och tålamod.

När Teo var tre månader vaccinerades han. Teo tog sprutan utan problem. Vi tog cykeln och cykelvagnen dit och hem igen, det är en cykeltur på cirka 30 minuter enkel väg. Allt gick jättebra.

Nästa utflykt gick till min dotter Susanne, hennes sambo och dotter Saga. Vi åkte T-bana och tvärbana. Teo låg lugnt i mitt knä så gott han kunde. Vi fick inte vara ifred, många ville klappa Teo, vilket kan vara lite jobbigt ibland. Teo får ingen ro, han ska ju kolla på alla.

Teo hade hundvakt i slutet av september, matte var på yoga workshop i fyra timmar. Teo var med husse Peter. Det gick mycket bra, de två grabbarna kommer bra överens. Mycket bus och skoj hade de under sina timmar.

Teo och hans chaufför

Två dagar i slutet av september var Teo ute med sin chaufför på cykeltur igen. Han gillar att vara ute med sin chaufför.. Första dagen gick turen först hem till husse Peter och fika. Sedan fortsatte Teo och chauffören till Grimstafältet, som är en stor hundrastgård för hundar. Dagen efter fikade vi där vid en bänk och husse kom dit också. Det var toppen tyckte Teo.

Teo bestämde sig för att äta sin mat ute. Det gick riktigt bra det med. När Teo hade vilat sig lite kom det flera hästar skrittande förbi oss. Teo tog det riktigt lugnt, men han tyckte att de var stora förstås. Vi var ute ett tag till, sedan sa Teo till sin chaufför att han ville åka hem igen. Chauffören skjutsade Teo hem igen i hans cykelkärra.

När Teo kom hem var han hungrig igen. Teo åt med god aptit, strax efteråt somnade han i soffan hos matte efter en trevlig dag. Nästa utflykt var något helt annat. Vi åkte buss, T-banan och buss till Brostugan som ligger innan man kommer till Drottningholm där kungafamiljen bor. Vi var där med några vänner som hade dvärgpudel. Teo lekte lite med Bonnsie, men det var allt när det gäller den biten.

Vi spelade minigolf och när jag spelade så satt Teo på höger sida vid bana helt stilla tills jag slog min boll, då stack han ifatt den på banan, han såg helkul ut. Han gjorde likadant vid varje bana jag slog på. Vad vi skrattade åt honom, det var det roligast jag sett på länge. Sedan fikade vi där efter golfen och Teo låg på sin fleecéfilt och sov hela tiden.. Teo är så helsnäll och foglig, han anpassar sig till det flesta situationerna. En toppenhund för mig, min längtan har nu blivit verklighet.

Nu var det dags att tappa tänder. Två tänder i underkäken hade fallit ut när jag tittade på Teos tänder. Han visade inga tecken på att han skulle tappa dem. Det har tydligen gått smärtfritt till. Ja, han biter ju på det mesta som alla valpar gör. Det han undviker är sladdar och det är skönt. Man känner sig inte orolig att det händer något på det viset.

Gömma godis

Vi leker också, jag gömmer till exempel levergodis i en tom toalettrulle, viker in ändarna så de ej ramlar ut. I början lekte Teo med den, sedan gömde jag den synligt och Teo fick leta. Det tyckte han var kul. Den leksak han gillar mest är en mjölk tetra, den far han runt med. När förpackningen ligger ner står Teo med ena tassan på tetran, käften över öppningen och så skjuter han ifrån med de övriga tassarna han ser helkul ut. Jag och Peter har skrattat många gånger åt honom och han bara fortsätter.

Teo får manikyr, han har en egen fil till klorna. Vi filar i stället för att klippa. Teo är mycket lugnare när vi filar än när vi klipper. Det tar längre tid fast det är mera skonsamt för oss båda. Skönt att hitta det som passar oss.

I slutet på oktober köpte jag en enklare hundbädd till Teo, han växer ju hela tiden så han behövde något nytt. Teo godtog den nya bädden direkt. Han sov gott hela natten. Nästa strapatss var att gå i spiraltrappor, det var hemma hos husse Peter, det gillar inte Teo. De var läskigt tyckte han, han ville ej gå i dem. Efter träning endast ett par gånger så fixade han trapporna med glans.

HAN ÄR EN TOPPENKILLE, MYCKET LÄTTLÄRD. HÄRLIGT.

Nästa utflykt var till Bromma kyrka en kväll. Teo ville att vi skulle ta cykeln och hans cykelvagn så han slapp att gå så mycket och att hans chaufför fick lite mera kondis. Så



vi gjorde det . Vi hade med oss en liten flicka på 3 år och hennes vagn samt mamma. Teo och hans chaufför gled fram på cykeln sakt och mamman gick med flickan i vagnen. När vi kom fram efter cirka 1 timme sa Teo "jippi, äntligen framme nu får jag gå ut och kolla alla ljusen och hälsa på flickan, vad kul."

Lugn hemresa

Teo kom ut ur vagnen och vi började gå in mot kyrkogården, chauffören ville gå till sina föräldrars grav och tända ljus. Teo såg mycket ljus och mycket folk, det gick jättebra. Vi träffade en familj med två små barn. Teo blev så glad igen, vi stod och pratade med dem en ganska lång stund.

Teo kom mycket bra överens med de barnen, han var mycket snäll mot dem. Nafsade dem aldrig som han annars gör mot alla vuxna vid vissa tillfällen. Så gick vi

vidare och chauffören satte ett ljus på sina föräldrars grav. Sen masade vi oss tillbaka till cykelvagnen. Skönt tyckte Teo, som började känna sig trött i benen, att lägga sig i vagnen och koppla av medan chauffören körde hem. Han sov hela hemresan.

Han var mycket snäll mot flickan som var med, hon är också mycket förtjust i honom. Det är en riktig fröjd att se dem ihop. Teo kanske ser flickan som en valp som man måste vara schysst mot. När vi sedan kom hem och Teos chaufför låst in cykeln och cykelvagnen så lade sig Teo i soffan och sov helt lugnt efter en trevlig cykeltur på kvällen.

Teos första inofficiella tävling gick av stapeln i Enköpings ridhus. Den kallas för Mårtenutställning för valpar 4-12 månader. Jag lånade en bil och Teo sov i sin nya transportbur både dit och hem. Tävlingen gick bra. Teo fick BIR och HP, han gick ej vidare tyvärr. Det går säkert bättre nästa gång. Allt funkade med alla främmande hundar, vilket glädde mig. Kul att vara med på en tävling med Teo, man kan alltid lära sig något nytt. Planer på nya tävlingar finns. Hur det går får man se.

Text och bild: Anne-Kathrin Landt

Koviks kennel på Gotland



önskar alla en trivsamt jul och ett härligt nytt år!
Annika Ågren, Ludde och Stina



Till er alla från oss alla

En God Jul och Ett Gott Nytt Lundehundsår

*Önskar vi på kennel Utsiraz
alla valpköpare och hundvänner.*

Cecilia och Hans Obitz

Frontpage Tone och Frontpage Trolltindan

Ingrid Linusson

Ingrid.Linusson@yahoo.se

044-94468

0709-542488

Välkomna att höra av er vid intresse eller för vidare information!

I början av våren 2012 planerar Scilling's två lundehundskullar.

Frontpage Tone (*Nellie*) och Frontpage Trolltindan (*Tinda*) beräknas löpa i november-december.



foto: Cecilia Linusson